

Malachias

los dei esse: hoc in loco scriptura testat. Sed qz tati muneris grā temnētes. supradicr² ppls ac sacerdotes sacrificia vitio deturpata. ipsi criminibus ac impietatis maculati deo offerre ceperunt. Ideo p malachiam ppheta deus populū suum isrl increpans ait. Dilexi vos dicit dñs. Et dixistis. In quo dilexisti nos. Nonne frater erat esau iacob dicit dñs: et dilexi iacob: esau aut odio habui. Esau aut fratrem iacob nō iniq aut spontanea voluntate odio habitu a deo. vel sine meriti gratia iacob dilectū manifestū est: cū sūm psciētiā suaz esau qdem effusionē fraterni sanguis cōcupiscere. iacob aut in sui cognitōe obhvandaz legem desiderare cognosceret. Luius rei grā supradicto usus est exemplo dicēs. Dilexi iacob. esau aut odio habui. Quāuis ex operib² memoratorū quoꝝ liber genescos meminit: i quo vnlqz eorum futur^o erat pposito manifeste constet ut scriptum est. Creuerunt pueri et erat esau homo agrestis sc̄ies venarijia/ cob aut homo simplex manēs in tabernaculo. Nā reliq q̄ lectōe cōprehēsa sunt puaricatoꝝ populi isrl obseruandis sacrificiis dei. incrationemq in eundem q̄ deos alienos coluerunt significant.

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Malachias apte et in fine omniꝝ pphetarū dicit de abiectōe isrl et vocatōe gētium. Non est mihi ait voluntas i vob dicit dñs exercituū: et munus non suscipi am de māu yeltra. Ab ortu em̄ solis usq ad occasum magnū est nomen meū in gentibus et in omni loco sacrificat: et offerit nomi meo oblatio munda.

Explicit argumentū. Incipit Malachias ppheta. Caplin I

Magnificē dñs sup terminū isrl. Fili ho/ xi iacob: esau autē odio habui. Et posui seyr montes ei in solitudinē: et hereditatez ei in dracones deſti. Qz si dixerit idumea: deſtru/ citi sumus sed reuertētes edificabim^o que de/ structa sunt. hec dicit dñs exercituū. Isti edi/ ficabūt. et ego deſtruā. Et vocabunt termini impietatis: et pplus cui iratus est dñs usq in eternū. Et oculi v̄ri videbūt. et vos dicetis

norat patrē et seruus dñm suū. Si ḡ pat̄ ego sum: vbi est honor meus: et si domi^o ego sum vbi est timor meus dicit dñs exercituū ad vos. o sacerdotes q̄ despiciatis nomē meuz: et dixistis. in quo despexit nomē tuū. Offer/ tis sup altare meū panē pollutum. Et dicitis In quo pollui^m te? In eo q̄ dicitis: mensa dñi despacta est. Si offeratis cecū ad imolan dum nonne malū est: Et si offeratis claudum et languidū nonne malū est? Offer illud duci tuo. si placuerit ei: aut si suscepit faciē tuam dicit dñs exercituū. Et nunc dep̄cam vultū dei vt misereat vestri. de manu em̄ vestra fa/ ctum est hoc: si quo mō suscipiet facies v̄ras dicit dñs exercituū. Quis in vob qui clau/ dat ostia: et incendat altare meū ētuitō? Non est mihi voluntas in vob dicit dñs exercituū: et munus nō suscipiam de manu v̄ra. Ab ori/ tu em̄ sol usq ad occasum magnū est nomen meū in gentib²: et in omni loco sacrificat et of/ ferit nomi meo oblatio mūda. qz magnum est nomē meū in gentib² dicit dñs exercituū. Et vos polluitis illud in eo q̄ dicit mensa domi contamiata est: et quod supponit con/ temptibile est cum igne qui illud deuorat. Et dixistis. Ecce de labore. Et exuſſlastis illud dicit dñs exercituū. Et intulistis de rapinis claudū et languidū et intulistis mun^m. Nūqd suscipiā illud de manu vestra dicit dñs exer/ cituū. Maledictus dolosus q̄ habet in gre/ ge suo masculū: et votū faciens imolat debile dño. Quia rex magnus ego dicit dñs exerci/ tuū: et nomē meū horribile in gētib².

Enīc ad vos mandatum hō sacer/ dotes. Si inolueritis audire et si inolu/ eritis ponere sup cor vt detis gloriaz nomi meo ait dñs exercituū. mittam in vos egestatē: et maledicā bñdictiōib² v̄ris: et ma/ ledicam illq̄m nō posuistis sup cor. Ecce ego p̄ficiam vob brachiū: et disp̄gam sup vultū v̄m sterius solennitatū vestrarū: et assumet vos secū. Et sciētis qz misi ad vos mandatū istud: vt esset pactū meū cū leui dicit dñs exer/ cituū. Pactū meū fuit cū eo vite et pacis et dedi ei timorez et timuit me et a facie nois mei pauebat. Lex veritatis fuit i ore ei^o: et uq̄tas non est inuenta in labijs eius. In pace et eq̄/ tate ambulauit meū. et multos autit ab iniq/ tate. Labia em̄ sacerdotis custodiunt sciētiaz et legē reqrent ex ore eius: qz angelus dñi ex/ ercituū est. Vos aut recessistis de via: et scan/ dalizastis plurimos in lege. Irritum fecistis pactū leui dicit dñs exercituū. Propter qd et ego dedi vos contemptibiles et humiles oibus popul: sicut nō suastis vias meas: et accepi/ stis faciē in lege. Nūqd nō pat̄ v̄nus omniꝝ

¶ 4

Malachias

num? Hūq dñ de^o vn^o creauit nos? Quare ergo despicit vnuſq; vestrū fratrem suum violans pactū patrū nostrorū? Transgressus est iuda et abominatione facta est in isrl et in hierusalem: qz cōtaminauit iudas sanctificatōe^z domi quam dilexit: et habuit filiā dei alieni. Disp̄det dñs virū qui fecerit hoc: m̄grm et discipulū de tabernaculo iacob: et offerentē munus dño exercituum. Et hoc rursum fecistis Operiebatis lachrymis altare domi fletu et mugitu: ita ut nō respiciā ylra ad sacrificiū nec accipiam placabile qd de manu v̄ra. Et dixistis. Quā ob causaz? Quia dñs testificatus est inter te et vxorē pubtatis tue. quaz tu despexisti. Et hec particeps tua et vxor sedetis tui. Nonne viuis fecit: et residuum spūs ci^o est? Et qd vnuſ querit nſi ſemen dei? Custodite ergo spūm vrm: et vxorē adolescētē tue noli despicer. Cū odio habueris eam dimittit dñs deus isrl. Operiet aut̄ iniquitas vſtimentū eius dicit dñs exercituum. Custodite spūm vſtrū: et nolite despicer. Labora re fecistis dñm in b̄monibus vſtris. Et dixistis. In quo euſ fecimus laborare? In eo qd dicitis. Omnis qui facit malum bonus eſt in cōſpectu dñi: et tales ei placet. Aut certe: vbi eſt deus iudicij.

Ecce ego mittam angelū meū et p̄parabit viam aū faciem meā. Et statim veniet ad templū ſuū domiutor quez vos queritis: et angelus testamenti quē vos vultis. Ecce venit dicit dñs exercituum. Et q̄s poterit cogitare diē aduētus eius? Et q̄s stabit ad videndū eum? H̄pē eī q̄si ignis conflans. et quasi herba fullonū. Et ſedebit conflans et emūdans argētū: et purgabit filios leui. Et colabit eos quasi auruz et quasi argentum et erunt dño offerētes ſacrificia i iuſticia. Et placebit dño ſacrificiū iuda et hierz ſic di es ſeculi: et ſicut anni antiqui. Et accedam ad vos in iudicio: et ero testis velox maleficiſet adulteris et giuris: et q̄ calūniant mercedem mercennarū et humiliāt viduas et pupillos: et opprimūt pegrinū nec timuerūt me. diē dominū exercituum. Ego eī dñs et non mutor: et vos filiū iacob nō eſtis cōſumpti. A dieb^o eī patrū vſtrorū recessiſtis a legitimis meis: et nō custodiſtis. Reuertimini ad me et reuertar ad vos: dicit dñs exercituum. Et dixistis: in q̄ reuertemur. Si aſfiget hō deū: qz vos p̄figitis me. Et dixistis. In q̄ p̄figim^o te? In decimis et in p̄mitijs. Et in penuria vos maledicti eſt ame vos cōfigitis ḡes tota. Inferte oēm decimā in horcū meū: et ſit cibus i domo mea: et p̄bate me ſup hoc dicit dñs. Si nō aperue ro vob̄ cataractas celi: et effuderō vob̄ bñdiſ-

ctionē vſq; ad abūdātiā. Et increpabo p̄ vobis deuorantē: et non corrūpet fructū tre v̄re necerit steril' vinea in agro dicit dñs exercituum. Et beatos vos dicent oēs ḡetes. Eratis enim vos terra desiderabil' dñs exercituum. Invaluerunt ſup me v̄ba vſtra diē domini. Et dixistis. Quid locuti ſum^o p̄trate? Dixistis. Van^o eſt q̄ ſuit deo. Et quod emolumentū: qz custodiū p̄cepta ci^o: et qz ambulauimus tristes cora dño exercituum. Ergo nunc beatos dicim^o arrogātes. Si quidez edificati ſunt facientes impietates: et tempi uerunt deū et ſalui facti ſunt. Tūc locuti ſunt timentes deum: vnuſquisq; cum primo ſuo. Et attēdit dñs et audiuit et ſcriptus eſt liber monimēti corā eo timentibus dñm et cogitatibus nomen eius. Et erunt mihi ait dñs exercituum in die qua ego facio in peculium: et parcam eis ſicut parcit vir filio ſuo ſuienti ſibi. Et querim^o et videbitis qd ſit inter iuſtū et impiuſ. et inter ſuientem deo et non ſeruientem ei.

Ecce eī dies veniet ſuccensa q̄ſi caminus: et erūt omēs ſupbi: et omnes facientes impietatē ſtipula. Et inflamabit eos dies veniens diē dñs exercituum: q̄ non derelinquet eis radicē et germe. Et oriſetur vob̄ timētibus nomen meu ſol iuſticie et ſanitas i pennis eius. Et egrediem^o et ſalietis ſicut vitulus de armento: et calcabit impios cum fuerint cinis ſub planta pedū vſtrouzi i die qua ego facio diē dñs exercituum. Obtemote legiſ moysi ſerui mei: quam mandaui ei in oreb ad oēm isrl: p̄cepta et iudicia. Ecce ego mittam vob̄ heliā p̄phetam aīq̄ veniat dies domi magnus et horribil. Et conuerget cor patrum ad filios: et cor filiorū ad p̄res eorum: ne forte veniam et p̄cutiam terrā anal themate.

Explcit Malachias pp̄ha.
Incipit prologus beati Hieronymi preſbyteri in libros Ma-
chabeorum.

Machabeorū libri duo ſnotant p̄lia inter hebreorū duces gentesq; p̄ſarū pugnā q̄ ſabbato/ruz: et nobiles machabei ducis triūphos ex cui^o nomie et libri iūde ſunt nuncupati. Hec q̄ ſhistoria continet etiā inſlyta illa ḡesta machabeorū fratrum: q̄ ſub antiocho rege p̄ ſacris legibus dira tormenta p̄pelliſunt. Quos mīr pia dum diuerſis ſupplicijs vrgerenſ: non ſolū nō fleuit. ſed et gaudens hortabat ad glam paſſionis.

Item aliud prologus.